

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Kontorholdsgodtgjørelse for Amtmandsembedet paa Færøerne.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Ophævelse af Frd. 11. Novbr. 1791, § 4, Litr. h.

Mødet hævet Kl. 3,40 Min.

To og Trefindstyvende Møde.

Torsdagen den 12te April 1883 Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kontorholdsgodtgjørelse for Amtmandsembedet paa Færøerne.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 1016).

Saget Endringsforslag var stillet.

Lovforslagets Indhold fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C., Sp. 559) ansaas vedtaget uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Forordningen 11te November 1791, § 4, Litr. h.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 1016).

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Af Rump:

§ Linie 6 indstyttes foran „Forsendelse“ Ordene „i andre Tilfælde“.

Lovforslagets Indhold tilligemed det stillede Endringsforslag fattes under Forhandling.

Rump: Den Endring, jeg har tilladt mig at foreslå i det foreliggende Lovforslag, er i Virkeligheden en ren Redaktionsændring, og jeg skulde derfor ikke være fremkommen med den, naar jeg ikke havde anset det for at være nødvendigt. Det er en Forring, som man maa kunne stille til enhver Lov, at, naar man læser den opmærksomt igjennem, giver den en tydelig Fremstilling af, hvad der er Lovens Indhold, men jeg kan ikke se, at det er Tilfældet med det foreliggende Lovforslag; der er kommet en Utydelighed ind, Noget, som ganske naturligt og ikke saa sjældent hænder med Love, der blive til ved Forhandling i en lovgivende Forsamling. Man foretager Endringer ved en enkelt Sætning og er ikke strax tilfulde opmærksom paa, at denne Endring kan nødvendigvis gjøre en Endring af en senere Sætning. Naar man tager det første Punktum, indeholder det en Bestemmelse om, at Postvæsenet ved Fremsendelsen af Tjenestebreve i visse Tilfælde, naar det er paatrængende, skal besjøre Brevet frem ved særlig Budsendelse. Den anden Sætning siger derpaa: „Kan Forsendelse ved Bud ikke undgaa“, og det maa ganske naturligt, naar man læser det, forstås som en Henvisning til den foregaaende Sætning, men naar man læser videre og ser, at det ikke er Postvæsenet, men vedkommende Retsbetjent, der skal